

farmatsöidilis-keemilise tööstusena varustab siseturгу kõiksuguste preparaatidega A/S. „Helios“ (asut. 1916. a.), kelle suurema tarvitajatekogu moodustavad maa-apteegid. — Eesti 7-est värnitsa- ja linaseemne-tööstusest asuvad 2 (28.6%) Tartus ja töötavad kodumaa linaseemneid ümber värnitsaks, linaseemne-õliks, õlikookideks ning tooreks söögi- (paastu-) õliks. Viimast vajab Petserimaa ja Peipsi rannik oma venelastest elanikkudega. — Laiemaulatuslise tähtsusega vabrikuid on nimetatavad veel A/S. Tartu pärmivabrik, Tartu kondijahu- ja liimivabrik O/Ü. Amilum, A/S. J. Maimi vankrimäärde- ja kondijahu-tööstus ning Tartu stannioli- ja kapslivabrik. Esimesel neist on juba 40-aastane tegevus selja taga ja tänapäeval valmistab ta keskmiselt 10 000 kg pärimi kuus. Samuti vaid kodumaa tooresaineid (konte, nahaservi, tindikalul jne.) tarvitab kondijahu- ja liimivabrik, lähetades kondijahu siseturule väetusainena ning loomatoiduks luuhaiguse vastu, varustades laiaulatuslikumalt kodumaad liimiga ning produtseerides sarve- ja sõrajahu rauatsementimiseks. Noor (asut. 1922. a.) ja Balti riikides ainuke on Tartu stannioli- ja kapslivabrik, mis oma valtsi-, kapsli-, mustrimasinade ja sulatamisahju ning valamvormidega valmistab pudeli- ja purgikapsleid ning tinapaberit (stannioli), mis ka väliturule (Rootsi ja Lätimaale) ulatub. — Edasi asuvad Tartus veel: triikpesu (A. Pääsuke, asut. 1923. a.), tubaka- ja paberossi- („Sultan Flor“, asut. 1919. a.) ning šokolaaditööstus (R. Gutman, asut. 1905. a.) jt., millele saadused kõik siseturule lähevad. Leivavabrikuid saab „Pain Normal“ linnaseleiba ka muudesse linnadesse ja välismaale. Kodumaa suurimaid õlletööstusi on Tartu „A le Coq'i“ õllevabrik, mille saadused lähevad ka väliturule (Inglismaale).

Erilist seisukohta omab Tartus kui hariduslikes keskuses ja ülikooli-linnas trükitööstus, mis asub linna kesk- ja suurtööstuste seas tööliste arvu poolest koguni teisel kohal. Trükitööstusi on Tartus 10. Varemini valmistasid nad trükitöid ka Venemaale. Nüüd on nende tööliste arv siseturu nõuetele kohanedes vähenenud, kuid ulatub oma 333 töölisega (1924. a.) üle $\frac{1}{6}$ kesk- ja suurtööstuse tööliste üldarvust (1887). Vanimad neist on Mattieseni ja Laakmanni trükikoda — esimene asutatud 1848. a., teine 1837. a. Tööliste arvult suurim Tartu trükitööstustest on K/Ü. „Postimees“ (100 töölist). On olemas tsinkograafia- („Postimees“, Laakmann) ja litograafia- (Laakmann, J. Raudsepp) osakonnad ning köitekojad. Vähema tööliste arvuga trükikodades („Varrak“, Mällo, Hermann, Roht, Bergmann, „Trükk ja kirjastus“) trükitakse vaid raamatuid ja tehakse vähemaid trükitöid.

Tartu väiketööstus on viimisel ajal pidanud mitmeti teisenema ja muutunud oludele kohanema. Tähelepanv on tiseri-töökodade arvu tõus, mis sõltub sellest, et rohkel arvul algatatud ettevõtted puutööstuse-saadusi kasvavalt tarvitavad ja et pärast ilmasõjaga kaasunud majanduslike raskuste möödumist ning korralikumate aegade saabumisel on hakanud suurenema nõuded toa-sisseseadete ja majanduslike tarvete järele. Linnaelanikkude arvu pidev tõus ja linna